

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie niniejszej skargi skarżący wnosi, w trybie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji notyfikowanej jako dokument nr C(2010) 4751 z dnia 13 lipca 2010 r. jako pismo do Irlandii, o którym skarżący został zawiadomiony w dniu 16 lipca 2010 r. w sprawie oddalenia wniosku o zwiększenie zdolności połowowej dla planowanego nowego trawlera do połowów pelagicznych na miejsce MFV Marie Dawn, i przyjętej w celu zastąpienia decyzji w sprawie rzeczonożnego wniosku zawartego w decyzji Komisji nr 2003/245 z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów WPO IV w związku z poprawą warunków bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy w stosunku do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów (Dz.U. L 90, s. 48), której nieważność została stwierdzona, w zakresie w jakim dotyczy skarżącego, wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji wydanym w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji (Zb.Orz. s. II-1699).

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi następujące argumenty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że pozwana działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie określenia celów i szczegółowych reguł dotyczących restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego w okresie od 1 stycznia 1997 r. do 31 grudnia 2001 r. dla uzyskania trwałej równowagi pomiędzy zasobami a ich eksploatacją (Dz.U. L 175, s. 27) nadal stanowi właściwą podstawę prawną zaskarżonej decyzji, a zatem Komisja nie dysponowała podstawą prawną do wydania decyzji w trybie doraźnym.

Po drugie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotny wymóg procesowy. Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja, na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, powinna być wydana na zgodnie z procedurą komitetów zarządzających oraz że postanawiając przyjąć decyzję trybie doraźnym, Komisja naruszyła istotne wymogi procesowe.

Po trzecie skarżący twierdzi, że dokonując niewłaściwej interpretacji art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja przekroczyła swoje uprawnienia, w szczególności opierając się na nieistotnych kryteriach i nie biorąc pod uwagę definicji „nakładu połowowego” określonej w decyzji Rady nr 97/413/WE oraz w prawodawstwie wspólnotowym w dziedzinie rybołówstwa mającym zastosowanie w chwili wniosku skarżącego o tonaż bezpieczeństwa w grudniu 2001 r.

Ponadto podnosi się, że zaskarżona decyzja zawiera szereg oczywistych błędów w ocenie wniosku skarżącego o tonaż bezpieczeństwa. W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja

Komisji w sprawie oddalenia wniosku skarżącego z powodu większej przestrzeni pod głównym pokładem planowanego nowego statku w porównaniu z Marie Dawn jest oczywiście błędna, jak i założenie, że „nakład połowowy” planowanego nowego statku będzie większy niż Marie Dawn.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do równego traktowania. Podnosi, że oddalenie przez Komisję wniosku z powodu większej przestrzeni pod głównym pokładem jego planowanego nowego statku stanowi rażąco odmienne traktowanie przedstawiające niedopuszczalną dyskryminację wobec niego w porównaniu z całkowicie odmiennym stanowiskiem co do niektórych wniosków o dodatkowy tonaż bezpieczeństwa przyjętych w decyzji Komisji nr 2003/245 oraz co do jednego z wniosków pierwotnie oddalonych w owej decyzji, lecz później przyjętych w decyzji Komisji notyfikowanej jako dokument nr C(2010) 4765 z dnia 13 lipca 2010 r.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — Flaherty przeciwko Komisji

(Sprawa T-462/10)

(2010/C 328/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Thomas Flaherty (Kilronan, Irlandia), (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4764 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Westward Isle, oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Trybunału z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawach połączonych C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Flaherty i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008 I-2649; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, na podstawie art. 263 TFUE, żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4764 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Westward Isle oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Trybunału z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawach połączonych C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Flaherty i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008 s. I-2649.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżący, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji *ad hoc*.

Po drugie, skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi on, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji *ad hoc*, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącego wniosku o zwiększenie zdolności połowowej w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie zdolności połowowej jest obarczona licznymi oczywistymi błędami. W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja Komisji o oddaleniu jego wniosku z tego względu, iż powierzchnia pokładu głównego nowej

jednostki jest większa niż powierzchnia pokładu głównego Westward Isle jest oczywiście błędna, jak również założenie leżące u jej podstaw, że nowa jednostka będzie miała większą „zdolność połowową” niż Westward Isle.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do równego traktowania. Podnosi on, że oddalenie wniosku przez Komisję z powodu większej powierzchni pokładu głównego nowej jednostki stanowi istotną różnicę w traktowaniu, równoznaczną z niedopuszczalną dyskryminacją w porównaniu z zupełnie innym podejściem przyjętym przez Komisję przy rozpatrywaniu niektórych wniosków o zwiększenie zdolności połowowej uwzględnionych w decyzji Komisji nr 2003/245, a także w odniesieniu to jednego z wniosków, początkowo oddalonego mocą tej decyzji a następnie uwzględnionego w decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4765.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — Ocean Trawlers przeciwko Komisji

(Sprawa T-463/10)

(2010/C 328/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irlandia), (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4750 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Golden Rose, oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Trybunału z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawach połączonych C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Flaherty i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008 I-2649; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.